

Самоу́че с. с. самоу́чка: Ю църквата Гя́де самоу́че, Цър мете и си пѣсен по́е, Книга чати и си съ́зи ро́ньи. *Пс. 12, 115.*

Самса́ринъ* (*simsār, s. a. p. t. Courtier appelé en Levant „Censal“*) с. м. маклеръ: Търговията дава пропитание на гемиджиете, на кираджите и на самсарете. *З. 12.*

Саму́нъ* (*somoun, s. t. Pain grossier et noir qu'on appelle pain de bazar; il n'est pas plat comme le pidé ou pita, que les Turcs préfèrent en général*) с. м. коровай, круглый хлѣбъ: Самунъ хлѣбъ, който издава ху́са-та. *Ч. 3.* Дѣще царекіятъ синъ дѣмъ земь, ждѣмъ месѣидинъ съмуъкъ лѣбъ дѣмъ нараня сичкъ-тъ вуйскѣ. *Ч. 252.*

Саму́ръ* (*semmour s. ar. comm. samour, Martre zibeline; samour kurki. Fourrure, pelisse de martre zibeline*) с. м. соболь: А на гла́а саму́ра калнага. *М. 84.* Саму́ръ му калнакъ на глава, И на калнака пернаца. *М. 93.* Подплатени съ саму́ръ къркове. *З. 242.* На мѣсто вѣжды—черни съму́ры (*Вмѣсто бровей черные соболи*). *Р. 41.* Саму́р-ли Саму́ренъ пр. соболинъ: Ти посиш калнакъ самурен, Аз посижъ кърна отренка. *Д. 47, 25—26.* Боне отвори ми, Дѣж поро́й ма бие По саму́рен ку́жу. *Пс. 9, 90.* Тога съ згоди левенъ Никола, На гла́а по-ситъ саму́рли калнакъ. *М. 641.* На гла́а калнакъ саму́рліа. *М. 144.*

Самъ Сами́ Самси́ Саминъ и Самсинъ мѣст. **Самá** (ж. р.) **Самó** (ср. р.), с. м. **Самия́** (Самія́) **Самáта Самóто** мн. **Самі́**, с. м. **Самитѣ́ Самі́тѣ́**, мн. **Самі́чъкъ** 1) самъ, самá, самó: Трѣнѣла свадба го́лма, Ко́нъ до ко́нъ, ко́ла до ко́ла, Сами Сте-фанъ воевъ талига. *М. 69.* Сами ся Господъ поткани, Манастиръ да си загради. *ib. 80.* Сами самъ азе огнянъ змей. *ib. 128.* Сами самъ азе сѣжницето, Звѣздите ни съ райта. *З. 156.* Варіла ги (блѣкитѣ) Във гърне не обжеже́но, Не полѣ́ла сестра́ Стойну, Но полѣ́ла самі́ Стой-па. *Д. р. 12.* Послѣ Дѣдо-Господъ ми́жалъ при женѣтъ и ѣ попы-талъ: „Кой ти научи дѣщи! тѣй да тѣчешъ?“ А она му отговорила: „Сама самѣца, бърза бързица!“ *Пк. 137.* Ни книга пу́щитъ, ни само (лудо младо) и́детъ. *М. 460.* Сами му съ ку́ки познавае́тъ. *ib. 124.* Из-вади де́вет катѣ́ри, Че ги самі́чок пове́де, В святá гора́ ги заве́де На Хилендѣ́рски монасти́ръ, Самси́ са по́калуге́ри. *Д. р. 35.* Не е было той орачо,—самъ стопано, Лю е было самъ си зето,—за невеста. *В. 218.* Премени ги Стефанъ харенъ юнакъ Кумовете воевъ алено, Деверете воевъ зелено, Святонете воевъ шарено, Самъ си Стефанъ воевъ златено. *М. 69.* Николая *самскі́* (=самъ си) се преклани. *Пс. 11, 136.* На си самичекъ посѣ́гна, Пашу главага отряза. *М. 153.* Богданъ са чудомъ почуди, Та че си вдигна пушкѣна, Та са самичакъ удари. *Ч. 322.* Как си горила, мома Драгано, Така да гориш и ти самѣ́чка. *Д. 56, 16—17.*